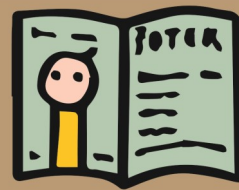

ZÁKLADNÍ ŠKOLA V PROSEČI U SKUTČE

ŠKOLNÍ ČASOPIS
PRO VŠECHNY

ŠOTEK

ÚNOR 2015

i-creative.cz

Uvnitř najdete :

FVTP

Valentýn

Ze života hmyzu

Jan Werich

Fimfárum

Literární stránky

Nepřehlédněte!

Na horách

Národní divadlo

Těremin

Sportovní stránky

Planeta Lego

Bajky

FESTIVAL VĚDY A TECHNIKY

Dne 26. února se žáci druhého stupně naší školy zúčastnili okresního kola Festivalu vědy a techniky v Pardubicích. Této soutěže se mohou účastnit nejen žáci základních, ale i středních škol. My jsme soutěžili s těmito tématy:

Slávka Jenišťová a Lucie Lacmanová s projektem Dobíječi baterek

Vítek Lustyk a Karel Herynek s projektem Učíte se efektivně a zábavně?

Lenka Zavoralová a Lenka Dvořáková s projektem Oční vady

Martina Sádecká a Jitka Poslušná s projektem Glukózo-fruktózový sirup mezi lidmi

F

Po příchodu na Střední průmyslovou školu chemickou dostali žáci kartičky se svými jmény. Poté si museli najít podle čísla projektu své místo a připravit se. Dále následovalo zahájení, kde se představila celá porota. Od půl desáté do dvou hodin chodili porotci po projektech a kladli soutěžícím různé otázky. Kolem půl třetí následovalo vyhlášení výsledků.

V

Do krajského kola postoupily projekty: Učíte se efektivně a zábavně?, Oční vady a Dobíječi baterek. Zúčastněným žákům gratulujeme, děkujeme za vzornou reprezentaci školy a přejeme hodně štěstí a úspěchů do dalšího kola.

Jitka Poslušná a Martina Sádecká

T

P

SVATÝ VALENTÝN - AMERICKÝ SVÁTEK?

OMYL, NA POČÁTKU BYLA ČESKÁ PRINCEZNA...

Valentýn je dalším ze svátků, který se do Česka dostal až po sametové revoluci. Slaví ho především mladá generace a obchodníci reagují. Mnozí Češi na Valentýna pohlížejí jako na nechtěný import z USA, možná vás proto překvapí, že na počátku svátku zamilovaných stála dcera Karla IV.

Kolem existence sv. Valentina je dodnes spousta nevyjasněných otázek. Podle katolické encyklopedie byl svatý Valentin, který zemřel mučednickou smrtí 14. února, pravděpodobně jednou ze dvou osob, žijících ve druhé polovině 3. století, za vlády císaře Claudia II. (+ 270). Mohl to být kněz v Římě či biskup v Interamně (dnešní Terni). Nejen, že se pořádně neví, kdo to byl, ale není úplně jasné ani to, čím si své mučednictví vysloužil. Když v roce 496 papež Gelasius I. poprvé stanovil uctívání sv. Valentina k datu 14. února, řekl o něm, že patří mezi ty: „... jejichž jména jsou právem uctívána, ale jejichž činy zná pouze Bůh“.

Historicky poprvé je 14. únor a Valentinův svátek spojován s romantickou láskou až ve 14. století – konkrétně v díle Geoffreye Chaucera – Ptačí sněm (o tom, jak si ptáci vybírají své partnerky). Tato báseň byla napsána jako pocta k zasnoubení patnáctiletého anglického krále Richarda II. s o osm měsíců starší princeznou Annou Českou, dcerou Karla IV. (sňatek byl uzavřen 22. ledna 1383, tedy za vlády jejího nevlastního bratra Václava IV.). Chaucer působil u dvora Richarda II. jako diplomat. V této souvislosti je zajímavé, že ačkoliv byl sňatek anglického krále s českou šlechtičnou uzavřen z politických důvodů, vzplanula prý mezi manželi velká láska. Nicméně faktem zůstává, že to byl právě Geoffrey Chaucer, kdo učinil ze sv. Valentina patrona zamilovaných. Svátek tedy vznikl už ve středověku, kdy představoval oslavu lásky. Jediné, co si milenci předávali, byly malé kartičky a milostné vzkazy. Postupně se k nim přidaly i květiny a v 19. století už i masově tištěné pohlednice.

Přelom nastal až roku 1913, kdy se v USA začal Valentýn slavit poprvé opravdu masově a „valentýnky“ začaly mezi lidmi poletovat v milionech. Jenže jak svět bohatl, nebo to alespoň předstíral, přestaly jen pohlednice stačit – a k Valentýnu se začaly dávat čím dál dražší dárky.

No a dnes? Tady máte základní čísla platná pro USA, Mekku valentýnských oslav:

Jeden dolar má v současné době cenu asi 24 korun.

91 procent Američanů slaví tento den a připravuje na něj pro své blízké něco výjimečného

58,7 procent nakupuje dárky pro členy rodiny a učitele a spolužáky svých dětí

703 milionů dolarů se utratí za domácí mazlíčky

1,5 miliardy dolarů se utratí za pohlednice

1,7 miliardy dolarů se utratí za sladkosti

2 miliardy dolarů se utratí za oblečení

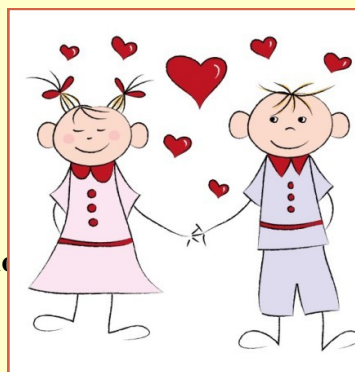
2,1 miliardy dolarů se utratí za květiny

3,6 miliardy dolarů se utratí za večírky

4,8 miliard dolarů se utratí za šperky

18,9 miliard dolarů utratili Američané celkem za letošního

Valentýna

66 milionů hladovějších dětí po celém světě by za tuto sumu mohlo získat potraviny na 6 let života...

Hana Odvárková, Katka Stodolová

NA HORÁCH

I v letošním roce se naši žáci zúčastnili lyžařského výcviku. Tentokrát jsme pro Vás přepsali úryvky z kroniky, kde se můžete dozvědět mnoho zajímavého...

V neděli 8. února 2015 se účastníci lyžařského výcviku (žáci šesté a sedmé třídy) sešli před školou a vyrazili do Branné v Jeseníkách, aby tam strávili týden v příjemném horském podnebí a naučili se základy lyžování...

8. 2. NE Odpoledne ve 12:30 jsme se sešli před školou. Asi ve 13:00 jsme vyjeli úplně novým autobusem. Jeli jsme zhruba dvě hodiny. I když se nám cesta zdála nekonečná, dojeli jsme. Zabydleli jsme se v útulném pokoji. Po večeři jsme měli volno, asi po půl hodině jsme se sešli ve společenské místnosti a tam nám pan učitel Stodola a ostatní učitelé řekli plán na celý týden. Hráli jsme hry. Ve 22:00 byla večerka, rozešli jsme se do pokojů a šli jsme spát... *pokoj č. 10*

9. 2. PO Dneska jsme po snídani vyrazili na svah. Cesta je fakt hrozná (dolů, nahoru a ještě nahoru). Když jsme dorazili na místo, bolely nás pořádně nohy a byli jsme unavení. Přezuli jsme se do lyžáků a nasadili jsme si lyže. Vůbec jsem nevěděla, jak se nasedá a vysedá z lanovky, ale zvládla jsem to (až na pár chyb). Nahoru jsem se dostala. *Ema S.*

Rozdělili jsme se na tři skupiny a já jsem byla s panem uč. Košňarem. Naší skupině to vůbec nešlo, taky jsme si to sjeli za celý den jenom dvakrát. Šli jsme do chaty na oběd a vrátili se zpátky na svah. *Terka F.*

Když jsme si odpoledne zajezdili, vrátili jsme se do hotelu. Po dobré večeři jsme hráli různé hry a šli jsme spát. *Verča V.*

Uf! Už je ráno. Navíc mě pan. uč. Stodola vzbudil lechtáním na noze, brr. Jako obvykle jsem u snídani zase poslední... Ale co, konečně jdeme na svah a já se snad naučím lyžovat. *Verča L.*

Dneska to byla fakt hrůza, vůbec mi to nejde a pořád padám. Jsem mokrá a unavená z lyžování. NEBAVÍ MĚ TO!!! Už aby byl oběd... WAU! Po V.I.P. jízdách s panem uč. Stodolou si troufám říct, že mi to trochu jde. Pořád ještě padám, ale míň. Ale i tak se těším na oběd... *Hana O.*

A už jsme zase na svahu. Legendární se stala Hanka, z lanovky to neubrzдила a s sebou na zem vzala i Kubu H. Chudáci. No, mně se naštěstí nic nestalo. I když se divím, protože to, co jsme dělali za cviky, bylo docela těžký. Tak snad se mi nic nestane... Konečně jsme na pokoji! Jsem strašně strhaná. Ani ne tak z toho lyžování, jako z té cesty. *Katka S.*

10. 2. UT Ráno jsme se vzbudili předtím, než pan uč. Stodola přišel do našeho pokoje. Stala se nehoda, Terce F. spadla lyže z lanovky. Také jsme jezdili na „pomě“. Den byl jako každý jiný, ale po večeři jsme šli hrát bowling... *pokoj č. 13*

11. 2. ST Ráno jsem se vzbudil v 6:45. O půl osmé jsme šli na snídani. Potom jsme šli na svah. Po obědě jsme se rozdělili, kdo půjde na svah, kdo plavat a kdo do cukrárny. Pak jsme se prohodili a všichni si pochutnali na trubičkách v cukrárně. Na závěr jsme měli besedu s členem horské služby. *pokoj č. 1*

12. 2. ČT Dneska byl úplně normální den. Velmi nás potěšilo, že Jirka B. začal a jde mu to jako všem ostatním.

13. 2. PA Všichni jsme si pomalu začali balit věci. Naposled jsme si sjeli svah. Hráli jsme různé hry a večer se většina z nás zúčastnila společenské zábavy.

14. 2. SO Zašli jsme si pro lyže, naložili věci do autobusu a vyrazili na cestu domů...

I přes menší překážky se všichni naučili lyžovat (ti, co už uměli lyžovat, se zdokonalili) a všichni byli se svým výkonem spokojeni.

V sobotu jsme se vrátili domů a měli jsme s sebou i malé překvapení z tamější cukrárny (proslulé trubičky) . Lyžařský výcvik se nám moc líbil.

Z kroniky vybraly a sepsaly Ema Sodomková a Tereza Fulíková

B

R

A

N

N

Á

V
Ý
R
O
Č
Í

6. února jsme vzpomněli 110. výročí narození Jana Wericha. Alespoň v krátkosti si ho připomeňme:

„Jan Werich byl herec, dramatik, prozaik, esejista a básník, autor písňových textů, významný představitel české meziválečné avantgardy, Nejráději pil irskou whisky, Svoje paměti by začal tím, jak šel se svým bratrancem Jardou Kopeckým na ryby a založení Osvobozeného divadla přirovnává k založení Anglikánské c i r k v e “

Jan Werich se narodil 6. února 1905 v Praze. Od podzimu 1916 studoval na Reálném gymnáziu v Křemencově ulici a po maturitě (1924) na Právnické fakultě Karlovy univerzity. Vysokoškolská studia nedokončil a od roku 1927 se natrvalo věnoval divadelní činnosti. Už během studií na gymnáziu se seznámil se svým pozdějším partnerem Jiřím Voskovcem a toto přátelství se ještě více upevnilo po Voskovcově návratu z Dijonu. Oba mladé umělce spojoval zájem o film, jehož novinky Werich příležitostně recenzoval v Českém filmovém světě a v magazínu Přerod. Brzy po nástupu zvukové éry začala i jejich spolupráce s českým filmem. Před svým odchodem do emigrace natočily čtyři filmy: Pudr a benzín (1931), Peníze nebo život (1932), Hej rup! (1934) a Svět patří nám (1937). Werich sám pak vytvořil ještě hlavní roli ve filmu U nás v Kocourkově (1934). První společná hra Voskovce a Wericha Vest pocket revue měla premiéru na malostranském jevišti Umělecké besedy 19.4.1927. Ve vlastní režii v ní vytvořily dvojici klaunů se vzory v pantomimickém a absurdním humoru němých filmových grotesek. Bez vlivu na jejich jevištní projev nezůstalo ani dadaistické slovní žonglérství Vlasty Buriana.

Nežli se Osvobozené divadlo stalo r. 1929 výhradně scénou Voskovce a Wericha, střídali se jejich revue s Honzlovými inscenacemi avantgardních her, vybíraných Vítězslavem Nezvalem. Jedenáctiletá činnost Voskovce a Wericha skončila nedlouho po mnichovských událostech, když jim byla vládou tzv. druhé republiky odňata divadelní koncese pro vyhraněně pokrokovou politickou orientaci, která prý mohla vést k nežádoucí odezvě v hledišti. Neuskutečnila se ani připravovaná premiéra nové hry Hlava proti Mihuli, nová adaptace Nestroyovy frašky a divadlo bylo 9.11.1938 uzavřeno. V divadelní práci pokračovali oba umělci v USA. Až do konce druhé světové války hráli jak anglicky pro americké publikum, tak i česky pro krajany. Marně se snažili prosadit i v Hollywoodu, nicméně jejich hlavním polem působení se stalo české vysílání amerického rozhlasu, kde vystupovali i v politicky bojovných pořadech s aktuálními texty pro Ježkovy melodie. Na pražské jeviště se Werich vrátil po svém návratu do Čech (1945) v postavě Sherida Whitesieda z americké hry Harta přišel na večeri v Realistickém divadle (1946). Po Voskovcově návratu (1946) obnovili v divadle W+V revue Pěst na oko (1947 – 48). Ještě než Voskovec znovu odešel do Ameriky, nastudoval hudební komedii Divotvorný hrnec (1948), v níž Werich vytvořil postavu vodníka Čochtana. Jako člen divadla v Karlíně pak ještě vystupoval (spolu s Vlastou Burianem) ve hře Nebe na Zemi. R.1955 se ujal uměleckého vedení Divadla satira, které přejmenoval na Divadlo ABC. Nemoc ho vyřadila z pravidelné divadelní činnosti, nezbavila ho však možnosti vystupovat občas v rozhlasu, v televizi, ve filmu, někdy i na jevišti. Vedle menších rolí v Psohlavcích, Pádu Berlína a Hudbě z Marsu vytvořil několik nezapomenutelných postav ve filmech Císařův pekař aneb pekařův císař (1951), Byl jednou jeden král (1955), Až přijde kocour (1963). Dále natočil filmy: Kočár největší svatosti (1965), Jindřich VIII. (1968), Uspořená libra (1964), Medvěd (1963), Slzy, které svět nevidí (1966). Jak před válkou, tak i po ní Werich hodně cestoval. V roce 1951 získal titul laureát státní ceny, v roce 1963 byl jmenován národním umělcem. Zemřel 31.10.1980 v Praze .

Lucie Lacmanová, Marcela Košnarová, Iveta Pešková

FIMFÁRUM

A protože si myslíme, že pro nás Jan Werich napsal mimo jiného spoustu úžasných pohádek, vybrali jsme pro vás ukázkou alespoň z té jedné, po které je pojmenovaná celá kniha - můžete si přečíst kousek pohádky Fimfárum.

Jakub Vanžura, Lucie Drahošová

CHVILKA
S
PĚKNOU
KNÍŽKOU

Jan Werich
FIMFÁRUM

A cože je to fimfárum? Inu kouzelný proutek jen o málo tenčí než ta nejtenčí rákoska. Ale pomůže chudákovi potrestat zlo, faleš a přetvářku. Protože to je to nejhorší, co může člověka potkat.

A tak, když se spojila moudrá laskavost s citem pro spravedlnost a vtip, bystrý pohled s vnímavým srdcem, vznikly pohádky - nepohádky pro děti i dospělé, s ilustracemi národního umělce Jiřího Trnky.

Kovář by utek, ale nemůže. Noha se mu propadla do bahna a ne a ne ji vytáhnout. Čochtan si ho obejde, prohlídne, a hned ví, oč jde.

„Tak koukej, jestli se chceš utopit, tak jinde. Já dušičky pod hrníčky už dávno nedávám, a aby mi tu nafouknete j utopenec po řece rejdil, na to už nemám žaludek. Zachytilíš se

mi někde pod kořenem a budeš kazit vodu. Bude se to tu teď všechno třít, a jak ten potěr k tomu přijde, aby dýchal hnilobu. Dost škody nadělají papírny a továrny, ještě ty bys mi scházel. A co tě to napadlo? Mladej, silnej, a svět tě netěší?“

A kovář se tedy Čochtanovi svěřil.

„Podívejme se, tak vodu z řeky do parku za jednu noc nanosit? No to je náká norma! No, ale když už ti čert pomoh, to ti vodník pomůže taky. Když už pro nic jinýho, že jsme Češi a že jsme oba z tradice proti vrchnosti.“

Vytáh kováře z bahna, posadil si ho na záda a šel s ním do vody. A jen řek „Resl sem a Resl tam,“ vyrostl mu pod šosama s odpuštěním šroub.

A začal se točit a točit a už si to šupajdili proti proudu, jen se voda pod Čochtanovým břichem rozstříkovala. Za chvíli byli u horního mlejna. Čochtan zarejdoval pod hlavní stavidlo a povídá:

To už si ale budete muset najít v knize sami.

JEZDÍME DO DIVADLA

*V pátek 6. března pojedou žáci osmé a deváté třídy do divadla, tentokrát přímo do Národního. Zhlédnou hru bratří Čapkových *Ze života hmyzu*. A jelikož je to hra alegorická, raději jsme si její děj vyhledali:*

1. dějství: Tulák se ocitne ve společnosti pěti motýlů. Clythie a Oskar jsou pár stejně jako Iris a Viktor. Pátý je básník. Samičky flirtují s oběma samečky, až si je nakonec vymění. Za pár dní se Iris vrací se zprávou, že jejího bývalého, Viktora, sežral pták. Ona se teď bude muset sama starat o vajíčka, což se jí nelíbí. Clythie si odlétá hledat nového samečka. A pátý motýl zůstává sám. Nejenže na své básně „nesbalil“ žádnou samičku, ale dokonce se jeho umění ostatní posmívali.

2. dějství: Ve druhém dějství se děj točí kolem rodiny chrobáků. Valí si před sebou kuličku a hledají důlek, aby mohli začít válet další. Toto je celý smysl jejich života. Manžel chrobák si na chvíli odběhne a manželka jde zkontrolovat důlek. V nestřeženém okamžiku jim kuličku ukradne jiný chrobák.

Podobní jsou i cvrčci. Manžel s těhotnou manželkou se chystají zabrat dům jiného

cvrčka, kterého zabil pták. Mají z toho ohromnou radost. Když je manžel na prohlídce domu, zabije jeho manželku lumek. A když se manžel vrátí, zabije lumek i jeho.

Lumek zabijí spoustu cvrčků do zásoby pro svou nenasytnou dceru larvičku. Jenže ani larvička nepřežije. Ji i její zásoby sežere parazit.

Tulák si povídá s kuklou, která přesvědčeně tvrdí, že se vykuklí v něco velkolepého a krásného.

3. dějství: V centru dění jsou tentokrát mravenci. Žijí ve společnosti jako jeden národ a záleží jim na celku. Pracují s vysokým nasazením a neohlížejí se kolem. Udržují velmi rychlé tempo. Někteří práci nezvládají a umírají. Mravenci touží po nadvládě nad jinými mravenci. Podrobili si už všechny druhy mravenců, kromě těch žlutých, se kterými zrovna vedou válku. Ale žlutí je porazí a jejich vůdce se pasuje na vladaře celého vesmíru. Pak se začne modlit k Bohu a pronáší patetická slova o národní hrdosti. Právě v tom ho tulák nekompromisně zašlápne.

Epilog: Kukla ze druhého jednání se vylíhne v jepici, zdechne však dřív, než stihne cokoli udělat.

Mezitím se tulák probudí do tmy a pozoruje hejno jepic, jak z radosti ze života tancují a

přítom hynou. Nakonec umírá i sám tulák, jehož smrti přihlížejí bez zájmu dva slimáci.

Jeho mrtvolu najdou dva dřevorubci. Jeden z nich vysloví myšlenku, že když někdo zemře, někdo jiný se narodí.

Martin Štorek, Michal Barták, Josef Macháček

NÁRODNÍ DIVADLO

Abychom věděli, co můžeme v Národním divadle vidět kromě vlastního představení, vyhledali jsme alespoň pár základních údajů:

Stavba ND byla výsledkem touhy českého národa po národním osamostatnění od Rakouska-Uherska, bylo vybudováno v duchu „Národ sobě“ – z darů a sbírek prostých občanů, uvědomělého měšťanstva a buržoazie

1868 = položen základní kámen, slavnostní poklep provedl F.Palacký

1881 = těsně před dokončením vyhořelo, začala nová sbírka

1883 = znovuotevřeno v ještě krásnější podobě + rozšířeno o budovu tzv. Prozatímního divadla/provozní zákulisí, zahájeno Smetanovou operou Libuše

1983 = po 100 letech proběhla rozsáhlá rekonstrukce celého divadla

na jeho výzdobě se podílela řada umělců – označovaná jako Generace ND

ARCHITEKTI : I. Josef Zítka /1881/ 2. Josef Schulz /1883/

je postaveno v novorenesančním stylu / Zítka se inspiroval severoitalskou renesancí a pražským letohrádkem Belveder na Pražském hradě/

SOCHAŘSKÁ VÝZDOBA :

BOHUSLAV SCHNIRCH - vytvořil modely **Trig** /trojspěží/

vytvořil **sochy Apollóna a Múz** na atice průčelí

navrhl společně s J.Zítkem všechny **plastické detaily výzdoby interiéru**

ANTONÍN WÁGNER = vytvořil sochy staroslovanských hrdinů : **Záboje a Slavoje** – u výklenku hlavního průčelí + **Sousoší Zpěvohry a Činohry**

JOSEF VÁCLAV MYSLBEK = profesor.Akademie, 1871 vytvořil pro postranní vchod alegorie **Opery a Dramatu** / je patrný vliv Michelangela/, jedná se o pololežící figury – připomínající Medicejské náhrobky, pro foyer divadla vytvořil alegorickou sochu **Hudby** - zpracovanou ve 28 skicách

MALÍŘSKÁ VÝZDOBA :

FRANTIŠEK ŽENÍŠEK - autor první opony- shořela, **8 alegorií umění na stropě nad hledištěm = architektury, malířství, hudby, sochařství, lyriky, epiky, mimiky, tance**

nástěnné obrazy ve foyeru : ŽIVOT, MÝTUS, HISTORIE, ZPĚV BOHATÝRSKÝ /za pomoci Alše/, nástropní triptych : Úpadek umění, Zlatý věk umění, Vzkříšení umění, společně s MIKOLÁŠEM ALŠEM vytvořil 14 dílný cyklus lunet „VLAST“

VOJTĚCH HYNAIS = nejmodernější malíř generace ND, autor 2. opony = symbolicky zachycuje budování divadla= mnohofigurový výjev zachycuje Génia, který se vznáší nad alegoric. postavami Tragédie, Komédie a Dramatu. Pravá část zachycuje sbírky na výstavbu ND, levá část umělce, kteří se podíleli na výzdobě

je tvůrce alegorií ročních období, z nichž Zima nese prvky secese a symbolismu v prezidentské lóži.

Veronika Bukáčková, Štěpánka Doležalová

LITERÁRNÍ STRÁNKY

Žáci osmé třídy nedávno četli bajky a těmi se inspirovali:

Bajka o Slunci

Jednoho dne, když se slunce brzy ráno probudilo a chtělo vysvitnout svými prvními paprsky, tak ho napadlo, jestli si toho někdo vůbec považuje. A jestli když vychází každý den, je vůbec někdo rád, že už skončila noční tma a nastalo opět denní světlo. A tak si řeklo, že zítra po ránu nevystrčí ani paprsek a bude sledovat, jak to bude působit na lidi na Zemi. Nastalo ráno, lidé se začali probouzet do nového dne a marně na nebi hledali slunce. Celý den byl na Zemi chaos, nikdo nečekal, že slunce nevyjde a bude všude tma. Druhý den už se slunce rozhodlo vysvitnout a celá Země začala být veselá a šťastná, že opět slunce na nebi ukázalo své paprsky.

PONAUCENÍ: To, co máme, si uvědomíme, až když to ztratíme.

Tereza Králová

Bajka o dvou býcích a koni

Jednou šli dva býci a na cestě uviděli jablko. Oba byli lakomí, a proto se nechtěli rozdělit a začali se hádat a prát. Z dálky to zahlédl kůň. Rozběhl se za nimi a ptal se jich, co se děje. Když zjistili, že jsou oba zabraní do hádky a jeho si nevšímají, vzal si jablko a utekl. Býci se dál prali... A kůň se jim z dálky smál a pochutnával si na jablku.

PONAUCENÍ: Když se dva perou, třetí se směje.

Štěpánka Doležalová

Lev a gepard

Jednou se sešla zvířátka u vysoké skály a lev jim oznámil, že je nejrychlejší ze všech, a proto je „králem zvířat“. A začal se vychloubat.

Ze skupiny zvířat se ale najednou ozvalo: „A co když nemáš pravdu, co když tě předběhnu?“ Lev se ale nedal odbýt a hned pohotově zareagoval: „Já jsem král zvířat a ten musí být nejrychlejší!“ Gepard na to: „Tak si dáme závod a když vyhraju, stanu se králem zvířat já.“ Lev ale věděl, že ho gepard porazí, a tak nesouhlasil a začal se vymlouvat, že dneska není ve formě. Zvířátka ale věděla, že je to jen výmluva, a tak si o lvu začala myslet, že je velmi vychloubačný.

PONAUCENÍ: Je lepší konat, než mluvit.

Aneta Pospíšilová

Pyšný strom

Byl jednou jeden pyšný strom. Byl opravdu pyšný a miloval svá překrásná jablka. Vždy, když ostatní stromy oklepávaly své větve, aby je odlehčily od přílišné zátěže, tak pyšný strom to neudělal, protože se nechtěl vzdát svých milovaných jablek. Až jednou na podzim, když to zase neudělal, najednou pod tíhou spousty jablek se mu úplně všechny větve zlámaly a on už nikdy neplodil žádná jablka, která tak moc miloval.

PONAUCENÍ: Tak dlouho se chodí se džbánem pro vodu, až se ucho utrhne.

Max Bernard

TĚREMIN

Ne, nebojte se, rozhodně se nejedná o nadávku, naopak slovo velmi oblíbené mezi žáky hudebních škol - označuje totiž nástroj, kterého se při hraní nesmíte dotknout!

Těremin je elektronický hudební nástroj, který vynalezl v roce 1919 Lev Sergejevič Těremen, známý též jako Léon Theremin. Při své vojenské službě byl zařazen u radiotechnického pluku a po bolševické revoluci v roce 1917 šéfoval radiostanici v Carskom Selu. Je to první hudební nástroj, na který se hraje, aniž by se ho hráč jakkoli dotýkal. Hra na těremin je proto výjimečně náročná.

Těremin je tvořen dřevěnou skříní se dvěma anténami a je ovládán pouze pohybem paží, dlaní a prstů. Vzdálenost ruky od příslušné antény ovlivňuje vlastnost zvuku. Pravá ruka ovládá výšku tónu (frekvenci), levá jeho sílu (amplitudu). Zvuková barva těreminu je podobná zvuku smyčcových nástrojů nebo lidskému hlasu. U prvních nástrojů byla zvuková barva neměnná, u novějších nástrojů ji často lze regulovat. Zvukový projev těreminu je velmi charakteristický, je pro něj typické glissando a vibráto. Staccato lze zahrát také, ale je to velmi obtížné.

Vzhledem k tomu, že se jedná o elektronický nástroj, zvuk vzniká jako elektrické kmity. Těremin pracuje na záznějovém principu - elektrické kmity s frekvencí ve slyšitelné oblasti vznikají jako zázněj (rozdílová složka) mezi kmity dvojice nesynchronizovaných oscilátorů, nejčastěji tvořených LC obvody, které kmitají na frekvenci několika set kHz. Frekvence jednoho oscilátoru je pevná, frekvence druhého se mění přibližováním pravé ruky k anténě připojené k laděnému LC obvodu.

Těremin byl v 50-tých letech používán pro tvorbu hudby k hororovým a sc-ifi filmům. Našel uplatnění i ve vážné hudbě (Bohuslav Martinů), používal jej např. i Jean-Michel Jarre. Dnes jej vyrábí firma Moog a slyšet jej můžete například ve znělce seriálu Vraždy v Midsomeru.

Katka Stodolová, Veronika Lettlová,, Veronika Uhrová

100

+

1

TURNAJ TROJIC V SÁLOVÉ KOPANÉ

Dalším tradičním sportovním kláním je turnaj v sálové kopané, který proběhl v letošním roce v netradičním lednovém termínu, protože okrskové kolo v tomto sportu bylo vypsáno až na konec ledna.

Do školního kola se přihlásilo 9 tříčlenných družstev z 1. i 2. stupně naší školy. Týmy byly rozděleny do dvou skupin.

Ve skupině A se utkala družstva složená ze žáků 5., 6., třídy a družstvo děvčat. Ve skupině B mezi sebou bojovala družstva složená ze starších chlapců a družstva kombinovaná. Boje byly od počátku urputné a zrodilo se řada překvapení. V mladší kategorii potvrdili roli favorita chlapci z 5. třídy – Andrej Češka, Vašek Beránek a čtvrták Filip Romportl, kteří měli problém pouze s dívčím týmem – Lucka Drahošová, Katka Brunclíková a Veronika Lettlová-, který porazili až na penalty.

Mezi staršími jasně vyhrálo družstvo ve složení Vítek Lustyk, Miloš Sejkora a Štěpánka Doležalová – nepoznalo jedinou prohru. Vítek Lustyk nenašel v letošním roce ještě nikoho, kdo by jeho tým porazil. Z nejlepších hráčů turnaje bylo složeno reprezentační družstvo pro okrskové kolo v tomto sportu.

Celkové výsledky:

- MLADŠÍ –
1. Beránek, Češka, Romportl
 2. Svoboda, Půta, Uličný
 3. Drahošová, Brunclíková, Lettlová
 4. Hledík, Soukal, Lustyk Šimon
- STARŠÍ -
1. Lustyk, Sejkora, Doležalová
 2. Šplíchal Milan, Kamil, Jan Síla
 3. Barták, Štorek Martin, Holec
 4. Sejkora Filip, Dostál, Uhrová

5. Vanžura, Hledík Lukáš, Chadima

OKRSKOVÉ KOLO V SÁLOVÉ KOPANÉ

V pátek 23. 1. 2015 se reprezentační družstvo zúčastnilo okrskového kola v sálové kopané. Tento turnaj obsazujeme již tradičně. Hostitelem byla tentokrát ZŠ Skuteč-Smetanova a celý turnaj byl uspořádán ve sportovní hale ve Skutči. Našimi soupeři byli kluci ze ZŠ Skuteč – Komenského, ZŠ Luže a samozřejmě domácí. K soupeřům jsme přistupovali s respektem, protože v našem mužstvu nastupoval pouze jeden aktivní hráč kopané, ostatní s malými zkušenostmi s tímto sportem. Všechny tyto nedostatky však nahradila bojovnost a obětavost, takže výsledek byl nad očekávání.

Hned v prvním zápase jsme setřásli nervozitu a svého soupeře ze ZŠ Komenského porazili jasně 6:0. Bylo jasné, že budeme bojovat o postup a tak druhý zápas se ZŠ Smetanova byl rozhodující.

Naše družstvo udělalo v zápase dvě vážné chyby a neproměnilo dvě vyložené šance a tak prohrálo 2:0. V posledním zápase jsme opět jasně přehráli kluky ze ZŠ Luže 7:2. Postup do okresního kola jsme sice nevybojovali, ale i druhé místo v turnaji má svoji váhu. Ve Skutči naši školu reprezentovali Vítek Lustyk, Miloš Sejkora, Lucie Drahošová, Kamil, Jan Síla, Josef Holec, Milan Šplíchal, Jakub Vanžura, Michal Barták, Jan Chadima a Jakub Dostál.

Mgr. Jan Stodola

SPORT NA 1. STUPNI

Žebřík v hodině TV v 1. třídě

V úterý 20. ledna jsme měli s prvňáčky při hodině tělocviku překvapení. Pan učitel Jan Stodola pro nás připravil tělocvičné nářadí žebřík. Některé děti byly nadšené, v jiných vzbuzoval respekt. Hodinu jsme si krásně užili.

Mgr. Lenka Kvapilová

S

P

O

R

T

PLANETA LEGO

V minulém čísle časopisu jsme Vás zvali na výstavu Planeta Lego. Ta proběhla na naší škole v minulém týdnu a chvílemi to vypadalo, že se naše škola skutečně na Planetu Lego promění.

Již od pondělí děti nosily své výrobky, hned první den se sešlo 54 kusů. Ovšem do dne zahájení výstavy, což byl čtvrtek 26.2., už jich bylo 186!. Věk vystavovatelů nebyl omezen, zahrnoval žáky od mateřské školy, přes základní až po střední školy. Děti si mohly jak výtvor, tak i jeho název vymyslet samy podle své vlastní fantazie. Sešly se zde výrobky skutečně rozmanité – od zvířat přes roboty, vesmírné lodě, auta, až po „dívčí témata“ - domečky, zahrádky atd.. Celkem se zúčastnilo 60 konstruktérů, z toho 46 z 1. stupně, 11 z 2. stupně, 2 z mateřské školy a 1 výrobek byl od středoškoláka. Hlavními pořadateli a iniciátory výstavy byli p. učitel Pavel Stodola a manželé Olga a Lukáš Klímovi za SRPDŠ.. Ovšem takto náročná akce by se nemohla uskutečnit bez další podpory a pomoci - za tu děkujeme především maminkám. Výstava byla přijata velmi kladně a hojně navštívena jak dětmi, tak dospělými. Jsme rádi, že tato akce proběhla a těšíme se na další podobnou.

Lucie Drabošová a Katka Brunclíková

Odkazy:

narodni-divadlo.cz

mimibazar.cz

novinky.cz

www.google.com

www.i-creative.cz

<http://www.icej.cz/>

www.veskole.cz

Profimedia.cz

Www.seznam.cz

**KVALITNÍ ŠKOLNÍ ČASOPIS
ABECEDA, O. S., 2012**